

3) *Tillægsakt 4. Maj 1896:*

3. Art. 5. Første Stykke af Artikel 5 faar følgende Ordlyd:

„Forfattere, der henhøre til et af Unionens Lande, eller deres Successorer nyde i de andre Lande udelukkende Ret til at oversætte eller autorisere Oversættelser af deres Værker, lige saa længe som Retten med Hensyn til det originale Værk varer. Dog ophører den udelukkende Ret til Oversættelse at eksistere, naar Forfatteren ikke har gjort Brug af den i Løbet af 10 Aar fra den første Offentliggørelse af det originale Værk at regne, ved at offentliggøre eller lade offentliggøre i et af Unionens Lande en Oversættelse til det Sprog, for hvilket Beskyttelsen fordres.“

4. Art. 7. Artikel 7 faar følgende Ordlyd:

„Feuilletonromaner, derunder indbefattet Noveller, offentliggjorte i Dagblade eller Tidsskrifter i et af Unionens Lande, kunne ikke gengives i de andre Lande, hverken i Originalsproget eller i Oversættelse uden Autorisation af Forfatterne eller deres Successorer.

Det samme gælder med Hensyn til andre Artikler i Dagblade eller Tidsskrifter, naar Forfatterne eller Udgifverne i selve det Dagblad eller Tidsskrift, i hvilket de have ladet Artiklen fremkomme, udtrykkelig have erklæret, at de forbyde Gengivelse af dem. For Tidsskrifters Vedkommende er det tilstrækkeligt, at Forbudet er gjort i al Almindelighed foran i hvert Nummer.

I Mangel af et saadant Forbud er Gengivelse tilladt paa Betingelse af, at Kilden angives.

I intet Tilfælde kan Forbudet anvendes paa Artikler af politisk Indhold eller paa Dagsnyheder og „blandede Meddelelser“.
